

למשחקי מזל, כדאי שתזכרו זאת כדי שנהג המונית לא יביאכם חו"ח למקום ההוא. המילון אנגלי האוקספורדי מפרש את הקזינו כבנין ציבורי לבילוי, בעיקר משחקי המזל ואין הכוונה ל־"spielraum" הגרמני הנ"ל, בלי לשים לב להטעמה. איך שלא יהיה, צריך מידה רבה של סבלנות, סובלנות וסבולת כדי לא לסבול יותר על המידה.

מרדכי מלען

לדכא לגמרי. לכן, פתרו את הבעיה על ידי מתן הכשר חוקי לצרכים ציבוריים ואנושיים. לבתים הללו הדביקו את השם הקולע case di tolleranza = בתי־סובלנות, הווה אומר בתים שהכל הסכימו לקיומם והיו מוכנים לסבול אותם (אך לא דוקא לסבול בהם, תרתי משמע). כינוי מקביל לבתי־הסובלנות הללו הוא הקזינו (casino) בהברת מלעיל. לחברינו היוצאים לטיול באיטליה חשוב לדעת את ההבדל הדק שבהטעמה: הקזינו במלרע (casinó) הוא אולם

מכתבי קוראים

לעורך "משק הבקר" שלום!

28.12.88

זה, מרבץ נקי ויבש עשוי לתת אותותיו החיוביות בתנובה, בבריאות ובפוריות בפרט. לחילופין, אפשר לבטא זאת גם על דרך השלילה: ככל שהמרבץ מזוהם, רטוב ובוצי והפרות מתלכלכות, כן הן עלולות לסבול מזיהום העטינים, אברי המין ואפילו הטלפיים. כל רפתן יעשה לעצמו את החשבון של ההוצאה לרפד מול הסיכוי המפוקפק לחסכון – ככל שמדובר בייצור ובבריאות פרותיו.

באשר לשימוש באפר מתחנות הכח, פנינו לנציג מפעלי הקל"ט "נשר", מאחר שהוא בעל־הבית על האפר ונודע לנו כדלקמן:

ישנם שני סוגים של אפר, האחד קל ומרחף והשני כבד דמוי חול דק. סוג זה אפשר לראות על יד תחנת הכח של חדרה, שם הוא שימש למילוי בין האוטוסטרדה וגדר התחנה; לפי מידע ראשוני שאספנו נדמה, שאפר זה יכול להוות תשתית מוצקה לצרות (?), אך לא ידועה מידת הספיגה שלו;

בארץ טרם בוצעו נסיונות דישון או מילוי או ריפוד ברפתות. ידוע, שלא בכל הקרקעות ולא בכל המקומות והתנאים אפשר יהיה לפזר את האפר מחשש, שמא יחלחלו עקבות של מתכות

בחוברת "משק הבקר והחלב" מס' 214, במדור "קראנו בשבילכם" כתבתם כתבה בנושא השימוש באפר של תחנות הכח. כאחת מאפשרויות השימוש ציינתם שחקרתם באפשרות השימוש באפר מתחנת הכח לריפוד חצרות ברפת. שאלתם שאלות בנושא, אך לא נתתם תשובות.

האם האפר טוב לריפוד החצר מכל הבחינות? האם המחיר זול ביחס לריפוד אחר? אם יש בידיכם תשובות, אשמח מאד לקבלן. כמו כן, אני מבקש לדעת, אם יש לכם רעיונות אחרים בנושא הריפוד בחצרות, חוץ מהנסורת הטובה, אך היקרה.

משה טליאס

קיבוץ מעברות

צודק הח' משה טליאס בהתמרמרותו, על שאין חומרי ריפוד זולים, טובים ובשפע. אך לרפד צריך על מנת לשמור על נקיון של הפרות וגם למען הרגשתן הטובה. איך שלא נסתכל על

לא הוכיח...

במסגרת ימי העיון והסמינריונים של הפקולטה לחקלאות ברחובות, ביום 16.12.88 התקיימה באולם ההרצאות הרצאתו של פרופ' ישראל לין (הטכניון, המכון הטכנולוגי לישראל) בעניין **הטיפול האלקטרומגנטי במים** המיועדים להשקיית מיני ירקות ופירות, מחד – ולמי שתיה למעליגירה לבשר ולחלב, מאידך. ההרצאה לוותה בשקופיות ובהן שרטוטים, תמונות ודיאגרמות לרוב, שבאו להסביר לקהל השומעים את התמוה והנסתר עד כה בקשר לנושא.

בעקבות ההרצאה התפתח דיון מקיף למדי, בו לקחו חלק מספר ניכר של הנוכחים, הן בשאלות הן בצורת השגות. מן הראוי לציין, שקהל השומעים הרב היה מורכב רובו ככולו אנשי אקדמיה, פרופסורים ודוקטורים, חוקרים וסטודנטים (וגם מספר קטן של בוקרים ומדריכים) בכל שטחי מחקר הכימיה, הפיסיקה, הפיסיולוגיה של החי הצומח וכן הלאה. על פי השאלות ובמיוחד לאור ההשגות שהושמעו אפשר היה להתרשם, שהקהל המובחר הזה מבחינת רמתו המדעית לא הסתפק בהסברי המרצה והספקות לגבי התועלת המעשית שבמיגנוט המים נותרו בעינם. הד לאותם ספקות אפשר למצוא גם בתגובותיהם של ד"ר דוד דרורי ופרופ' עמיאל ברמן בחוברת 217 של "משק הבקר והחלב", ושל ד"ר ד. דרורי בחוברת דצמבר של "השדה", עמ' 516 בקשר למים להשקיה. דוד דרורי מצטט במאמר התגובה שלו ב"השדה" את דברי הפילוסוף הידוע ברטרנד ראסל, ש"כאשר בעיה שנויה במחלוקת בין מומחים, חייב האדם הפשוט לא לנקוט עמדה". אילזאת מן הראוי והנכון, לתת למדענים ולחוקרים לבחון את הנושא כדי לגלות את הנסתר, לטובת הענף והעוסקים בו.

...ולא שוכנענו

כבדות לעומק חתך האדמה ויגיעו אל האקוויפר (מיתתהום מהם שואבים לשתייה ולהשקיה).

בשלב זה אין משרד הפנים, הממונה על איכות הסביבה, מתיר את השימוש באפר האמור לצורך מילוי או פיזור בשדות.

הצעתי היא לתכנן ניסויים מבוקרים, במטרה לברר את כל הטעון בירור; יש לשתף את נציגי המשרדים הנוגעים בדבר ואת "נשר" בתכנון, ביצוע והערכת התוצאות של הניסויים, בטרם אפשר יהיה לנצל את הרי האפר המצטברים, שאין להם דורש והם הופכים מטרד גדל והולך.

בינתיים צריך לרפד מכל הבא ליד. העיקר, שמרבץ הפרות יהיה נקי ויבש.

מדרכי מלען

לכל המתעניינים בצאן לחלב

בספטמבר '89 בצמוד ל"אגריטך", התערוכה למיכון וטכנולוגיה בחקלאות, יתקיים גם **הסימפוזיון הבינלאומי הרביעי לחליבה מכנית של צאן**. בפי הוועדה המתמדת, בשפות זרות זה נקרא מעליגירה קטנים, כי אין מילה מקבילה לצאן. הכוונה לכבשים ועזים (בהמה דקה).

הסימפוזיונים הקודמים התקיימו באיטליה, צרפת וספרד, הארצות הקלאסיות באגן הים התיכון לצריכת חלב צאן. בכולן היתה השתתפות ישראלית.

הזכות לארח את הסימפוזיון הרביעי לא במקרה נפלה בחלקנו. מנהל היחידה לקשרי חוץ של משרד החקלאות, מר א. שונוע פעל רבות להשגתה. האירגון האירופי לייצור מבעלי חיים, שמרכזו ברומא, נתן את חסותו לסימפוזיון. הוקמה ועדה מקצועית וועדה מארגנת. הכל מתנהל תוך קשר אמיץ עם יו"ר הוועדה המקצועית הבינלאומית, פרופסור לבוסיה מצרפת. מדענים ואנשי מקצוע מהארץ הסכימו ברצון לשתף פעולה ולתרום מנסיונם, ד"ר אלי מאיר מ"החקלאית", ד"ר א. שרן וד"ר גדעון זיו מהמכון הוטרנירי.

משה איתם

יו"ר הוועדה המארגנת בישראל